

พระครูนิรัภัยวิเทศ
หลวงพ่อทองอยู่ ปณญาวฑฒโน วัดเกษไชยเหนือ

ประวัติ หลวงพ่อทองอยู่ ปณญาวฑฒโน วัดเกษไชยเหนือ

พระครูนิรัภัยวิเทศ (ทองอยู่ ปณญาวฑฒโน) เกิดเมื่อวันศุกร์ เดือน ๖ ปี มะเมีย พ.ศ. ๒๔๓๗ ที่บ้านเกษไชย ตำบลเกษไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ บิดาชื่อสุม มารดาชื่อจัน เมื่อเยาว์วัยได้ติดตามพ่อแม่ไปอยู่ที่บ้านหนองขอน เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ได้อุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดหนองขอน แล้วไปจำพรรษาที่วัดบ้านบึง ตำบลหนองกรด อำเภอบรรพตพิสัย เมื่อออกพรรษาแล้วได้รับนิมนต์จากทายกวัดหนองเต่าใต้ให้มาเป็นประธานก่อสร้างศาลาการเปรียญ ท่านได้ศึกษาเล่าเรียน พระปริยัติธรรม และวิชาความรู้ทางไสยศาสตร์เวทมนตร์คาถากับพระอาจารย์ปลัดน้อม วิชาแพทย์แผนโบราณกับ พระครูฉ่ำ

หลังจากนั้นได้รับหน้าที่เป็นครูสอนนักเรียนแก่พระภิกษุสามเณรของวัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ) จนเป็นวัดที่มีชื่อเสียงและปฏิบัติศาสนกิจที่ได้ผลดีหลายอย่าง เช่น เทศน์มหาชาติพระเวสสันดรชาดก (ทำนอง) สั่งสอนอบรมประชาชน อบรมภิกษุสามเณร ปฏิสังขรณ์เสนาสนะที่ชำรุดทรุดโทรม หลวงพ่อทองอยู่ได้รับยกย่องว่าเชี่ยวชาญ ด้านงานก่อสร้างเป็นอย่างมาก

พระครูนิรัภัยวิเทศ (ทองอยู่ ปญญาวฑฒโน)

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๖ หลวงพ่อได้รับตำแหน่งเจ้าอาวาสลำดับที่ ๓ ของวัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ) หลังจากที่พระสมุห์สอนเจ้าอาวาส มรณภาพ ในระหว่างปีพ.ศ. ๒๔๖๖ – ๒๕๒๔ ที่ท่านเป็นเจ้าอาวาสหลวงพ่อได้พัฒนาวัดในด้านต่างๆ จนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระใบฎีกา เจ้าคณะตำบลเกษไชย และเมื่อพรรษาได้ ๒๙ พรรษาได้รับพระราชทานแต่งตั้งให้เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๖ นับเป็นพระอุปัชฌาย์รูปแรกของอำเภอชุมแสงสมัยนั้น

หลวงพ่อทองอยู่ได้สร้างเสนาสนะและสถานศึกษาไว้หลายแห่ง ดังนี้คือ โรงเรียนชุมชนวัดเกษไชยเหนือ โรงเรียนบ้านบึงหมัน โรงเรียนบ้านท่ากร่าง ศาลาการเปรียญวัดเกษไชยใต้ ศาลาการเปรียญวัดหนองขอน และ ศาลาการเปรียญวัดวังกระสุบ อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร หลวงพ่อสะสมความดีไว้มาก จนได้รับพระราชทาน สมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรในราชทินนามที่ “พระครูนิรัภัยวิเทศ” และได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นโทตามลำดับ ท่านได้มรณภาพลงเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๔ รวมสิริอายุได้ ๘๗ ปี ๖๗ พรรษา

รูปหล่อพระครูนิรัภัยวิเทศ (ทองอยู่ ปณฺญาวฑฒโน)

เหรียญพระพุทธรูป หลวงพ่ออยู่ วัดเกษไชย ๒๔๖๘

เหรียญพระพุทธรูป หลวงพ่อทองอยู่ วัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ) อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ ปี ๒๔๖๘
ด้านหน้าเหรียญเป็นรูปพระประธาน วัดเกษไชยเหนือ ส่วนด้านหลังเหรียญเป็นรูปพระบรมธาตุเจดีย์
วัดเกษไชยเหนือ

<http://www.amuletheritage.com/p-8.html>

เหรียญพระพุทธรชินราช หลวงพ่ออยู่ วัดเกษไชย ๒๔๗๑

เหรียญพระพุทธรชินราช หลวงพ่อทองอยู่ วัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ) อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ ปี ๒๔๗๑ ด้านหน้าเหรียญนี้เป็นพิมพ์เดียวกับเหรียญพระพุทธรชินราช หลวงปู่บุญ วัดกลางบางแก้ว ปี ๒๔๗๒

พระพุทธรชินราช วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ พิษณุโลก นับเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะงดงามที่สุดในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน จึงนิยมอาราธนา “องค์พระพุทธรชินราช” มาจัดสร้างวัดถุมงคลต่างๆ ทั้งพระบูชา พระเครื่อง และเหรียญ เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้นำไปสักการบูชาอย่างต่อเนื่อง ตามความเชื่อที่ว่า พระองค์จะดูแลและคุ้มครองให้ปลอดภัยจากภัยอันตรายทั้งปวง ซึ่งมีทั้งวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ พิษณุโลก และ อีกหลายวัด สมาคมต่างๆ ที่จัดสร้าง รวมทั้งวัดเกษไชยเหนือด้วย

เหรียญพระพุทธรชินราช หลวงพ่ออยู่ วัดเกษไชย สร้าง ปีพ.ศ. ๒๔๗๑

วัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ)

วัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ) ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑/๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลเกษไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ริมฝั่งแม่น้ำยม ณ บริเวณสบกันของแม่น้ำยมกับแม่น้ำน่าน มีเนื้อที่ ๒๖ ไร่ ๒ งาน ๙๒ ตารางวา ได้ตั้งเป็นวัดเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๙๐ และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๐๐ ซึ่งเจ้าคณะผู้ปกครองฝ่ายสงฆ์ได้ปกครองดูแลตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติความเป็นมา

เป็นวัดเก่าแก่ที่ตั้งอยู่บริเวณจุดบรรจบของแม่น้ำยมและแม่น้ำน่าน ภายในวัดมีองค์เจดีย์บรรจุพระบรมธาตุทรงลังกาฐานแปดเหลี่ยมสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าเสือ แห่งกรุงศรีอยุธยา มีพระอุโบสถหลังเก่าที่มีสถาปัตยกรรมงดงาม สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๓ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่าน นอกจากนี้บริเวณนี้ยังเป็นต้นกำเนิดของตำนานของจระเข้ยักษ์ที่ชื่อไอ้ต่างเกษไชยอีกด้วย ภายในวัดมีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเป็นอาคารทรงไทย ๒ หลัง หลังแรกสร้างประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ภายในจัดแสดงเครื่องปั้นดินเผาที่ขุดได้บริเวณทำน้ำวัด นอกจากนี้ยังมีเครื่องเบญจรงค์ เครื่องจักสาน เครื่องใช้ไฟฟ้ารุ่นเก่า

หาดูยาก ส่วนอาคารหลังที่สอง ตั้งชื่อว่าพิพิธภัณฑสถานน้ำ ภายในจัดแสดง เครื่องปั้นดินเผา เครื่องแก้ว เครื่องเบญจรงค์ ธนบัตร เงินเหรียญโบราณ เครื่องทองเหลือง ปืนยาว เป็นต้น ทางโรงเรียนวัดเกษไชยเหนือได้ฝึกเด็กนักเรียนเป็นมัคคุเทศก์น้อยนำชมวัดและพิพิธภัณฑ

วัดแห่งนี้สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยสุโขทัย ประมาณปี พ.ศ. ๑๙๐๖ – ๑๙๑๒ อย่างน้อยที่สุด เป็นเวลามากกว่า ๖๕๕ ปีที่ผ่านมา ซึ่งปรากฏ หลักฐานสำคัญ คือ พระบรมธาตุเจดีย์ ทรงระฆังคว่ำ แบบลังกาฐานแปดเหลี่ยม ไม่ทำเสาหอน และยังพบหลักฐานสำคัญอีกหนึ่งอย่าง คือ ใบเสมาคู่ลายเทพนม และ ลายดอกไม้ที่ทำจากหินชนวน เป็นต้น เดิมวัดแห่งนี้เรียกว่า วัดพระบรมธาตุ ดังปรากฏในเอกสารตรวจการคณะสงฆ์ มณฑลฝ่ายเหนือ พ.ศ. ๒๔๕๗ เมื่อครั้งสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส สมเด็จพระสังฆราชเจ้า เสด็จเยี่ยมวัดแห่งนี้ ดังปรากฏข้อความว่า “เข้าเกือบ ๓ โมง เรือเคลื่อนจากท่าหน้าวัดชุมแสง ล่องลงมาตามลำน้ำ่าน มีเรือราษฎรราว ๑๐ ลำเศษ เลี้ยวเข้าไปในลำน้ำแยกจากลำน้ำ่าน เข้าไปราวเส้นหนึ่ง ถึงวัดพระบรมธาตุ เรือพระที่นั่งหยุดทอดหน้าวัดเสด็จขึ้นทอดพระเนตร วัดนี้มีโบสถ์ก่อใบสีมาใช้หินสลักเป็นลายต่างๆ เช่น ลายเทพนมบ้าง ลายดอกไม้บ้าง มีเจดีย์ รูปกลมสูงราว ๓ วาเศษอยู่องค์หนึ่ง ฐานแปดเหลี่ยม ซึ่งหมายเอาว่าเป็นที่บรรจุพระบรมธาตุ ทราบว่าถึงหน้าเทศกาล ชาวบ้านประชุมนมัสการเป็นงานปี แล้วทรงประทานของแจกแก่พระสงฆ์ เจ้าอาวาสและราษฎรผู้มาคอยเฝ้าอยู่ แล้วเสด็จกลับลงเรือพระที่นั่ง” ในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ วัดพระบรมธาตุ ได้เปลี่ยนชื่อวัดใหม่ตามการปกครองของบ้านเมือง โดยใช้ชื่อว่า “วัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ)” จากนั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน จากหลักฐานที่กล่าวมาข้างต้นวัดแห่งนี้เป็นวัดที่มีหลักฐานมั่นคง มีปูชนียวัตถุสำคัญที่สาธุชนและประชาชนโดยทั่วไปได้กราบไหว้ และเป็นสถานที่ที่สมเด็จพระสังฆราชเจ้าในสมัยนั้นเสด็จมาแวะนมัสการและเยี่ยมประชาชน

ประวัติการปฏิสังขรณ์หรือการก่อสร้างพระบรมธาตุเจดีย์ ไม่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร มีแต่คำบอกเล่าของชาววัดสืบต่อๆ กันมา ว่าการปฏิสังขรณ์หรือการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์แห่งนี้ มีความสัมพันธ์กับการสร้าง วัดโพธิ์ประทับช้าง จ.พิจิตร ในสมัยสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ ๘ หรือ สมเด็จพระเจ้าเสือ แห่งกรุงศรีอยุธยา พระราชวงศ์บ้านพลูหลวง (พ.ศ. ๒๒๔๖ – ๒๒๕๑) และพระราช

สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงปฏิรูปการศึกษาและปกครองสงฆ์ (พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประสูติเมื่อวันที่๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๐๓ ทรงครองวัดบวรนิเวศวิหาร (เป็นเจ้าอาวาส) พ.ศ. ๒๔๓๕ สืบต่อจากสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาปวเรศวริยาภรณ์ ทรงเริ่มพัฒนาการพระศาสนาเป็นอันมาก ถัดมาอีก๑ปี รัชกาลที่๕ ทรงเลื่อนสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระราชาคณะเจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุต นับเป็นเจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุตพระองค์ที่๒ ทรงพระกรุณาโปรดสถาปนาพระอิสริยยศเป็น กรมหลวงวชิรญาณวโรรส ในปีพ.ศ. ๒๔๔๙

หลังจากที่สมเด็จพระสังฆราช (สา ปุสฺสเทวมหาเถร) สิ้นพระชนม์ในปลายรัชกาลที่๕ ประเทศสยามไม่มีสมเด็จพระสังฆราชนานถึง ๑๑ ปีจนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่๖ จึงทรงสถาปนาพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงวชิรญาณวโรรส เป็น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงสมณศักดิ์เป็น สมเด็จพระมหาสมณะ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ นับเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่๑๐ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ทรงดำรงตำแหน่งได้๑๐ ปี ๗ เดือน ก็สิ้นพระชนม์เมื่อวันที่๒ ส.ค. ๒๔๖๔ สิริพระชนมายุได้ ๖๑ พรรษา ๓ เดือน ๒๐ วัน)

พงศาวดารของกรุงศรีอยุธยา ระบุว่า พระเจ้าเสือ ประสูติ ณ บ้านโพธิ์ประทับช้าง แขวงเมืองพิลิตร์ เมื่อครั้งพระเพทราชา (พระบิดา) พาพระมารดา (นางกุลธิดา ราชธิดาของพระเจ้าเชียงใหม่) ซึ่งมีพระครรภ์แก่ตามเสด็จสมเด็จพระนารายณ์มหาราชมาพักที่เมืองพิษณุโลก เมื่อพระเจ้าเสือเสด็จขึ้นครองราชย์ ทรงระลึกถึงที่ประสูติตามคำพระมารดาตรัสเล่า จึงโปรดให้สมุหนายกเกณฑ์ผู้คนลำเลียงสิ่งของ เช่น อัญญา ปูนขาว กาวหนัง เชือก ฯลฯ บรรทุกเรือมาก่อสร้างวัด ณ บริเวณดังกล่าว ใช้เวลาประมาณสองปีเศษ จึงแล้วเสร็จสิ้น บ้านเกยไชย มีปรากฏชื่ออีกครั้งในสมัย พระเจ้าตากสิน เมื่อครั้งเสด็จมาปราบชุมนุมพิษณุโลกหลักฐานระบุว่า กองทัพหลวงพระเจ้ากรุงธนบุรี ตั้ง ณ ตำบลเกยชัย (คำว่า “ชัย” สกกดตามหลักฐาน ในพระราชพงศาวดาร) กองทัพธนบุรีปะทะกองทัพพิษณุโลกในครั้งนั้น พระเจ้ากรุงธนบุรีทรงได้รับบาดเจ็บที่พระขงฆ์ (หน้าแข้ง) เพราะต้องปีนจึงถอยทัพกลับไปก่อน จากหลักฐานที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เชื่อได้ว่า วัดแห่งนี้มีอยู่มาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา ตราบจนกระทั่งสมเด็จพระสังฆราชเจ้าเสด็จมามนัสการพระบรมธาตุตั้งได้กล่าวมาแล้ว

อนึ่งควรระบุไว้ในที่นี้ด้วยว่าเมื่อครั้งสมัยรัชกาลที่ ๕ เกยไชยมีฐานะเป็นอำเภอภายหลังจากอำเภอพันลานเปลี่ยนไปเป็นตำบลแล้ว ซึ่งอำเภอเกยไชยตามพระราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๐ หน้า ๔๙๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๖ (ร.ศ. ๑๒๒) โดยขณะนั้นมีหลวงผดุงแดนสวรรค์ เป็นนายอำเภอ ซึ่งเป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง เมื่อมีการย้ายอำเภอไปที่ชุมแสง ฐานะของเกยไชยจึงเปลี่ยนไปเป็นตำบล ในขณะที่ชุมแสงได้รับการยกฐานะเป็นอำเภอมาจนถึงปัจจุบัน

จากคำบอกเล่าของพระครูนิทานธรรมประนาท (เที่ยง ปภุญฺโญ) อดีตเจ้าอาวาสวัดเกยไชยเหนือ ระบุว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ สมัยพระครูนิรัภัยวิเทศ (หลวงพ่อทองอยู่) ได้พาชาวบ้านทำการบูรณปฏิสังขรณ์องค์พระบรมธาตุเจดีย์ ได้พบว่ายอดพระเจดีย์ประดับด้วยชั้นลงหิน ๕ ใบคว่ำประกอบกันเป็นตุ้ม ครั้งนั้น ได้พบพระธาตุสี่แดง มีลักษณะ เป็นแก้วผลึกใส มีขนาดยาว ๑ นิ้ว เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๒ เซนติเมตร ๑ องค์ รูปพรรณสัณฐานคล้ายคลึงกับพระบรมธาตุขององคูลีมาล เข้าใจว่าองค์พระบรมธาตุเจดีย์คงบรรจุไว้ทั้ง พระบรมธาตุ และพระธาตุของพระสาวก

อดีตเจ้าอาวาสยังเล่าให้ฟังว่า ครั้งหนึ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ในระหว่าง งานผูกสีมา – ฝังลูกนิมิต อุโบสถ หลังใหม่ ได้เกิดปรากฏการณ์ประหลาด มีน้ำเดือดผุดเกิดขึ้น ณ บริเวณทำน้าหน้าพระบรมธาตุ เป็นเวลาประมาณ ๒ – ๓ วัน แล้วหายไป ชาวบ้านพากันมาดูมากมายต่างเชื่อกันว่าเป็นการ แสดงปาฏิหาริย์ของพระบรมธาตุ ความศักดิ์สิทธิ์ของพระบรมธาตุเป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไป งานสมโภชพระบรมธาตุมีสืบเนื่องมาโดยตลอด จัดเป็นประจำทุกๆ ปี ปีละ ๒ ครั้ง ครั้งแรก เป็นงาน ปิดทองไหว้พระ ห่มผ้าองค์หลวงพ่อพระบรมธาตุ และเทศกาลกินตาล ในวันขึ้น ๑๔ – ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ และ ครั้งที่สอง จัดขึ้นในวันแรม ๑ – ๒ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นงานปิดทอง องค์พระบรมธาตุ และงาน แข่งขันเรือประเพณี

เท่าที่สืบค้นได้วัดแห่งนี้ มีรายนามผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ดังนี้

๑. พระอาจารย์ปิ่น (พ.ศ. ๒๔๐๐ – ๒๔๓๐)
๒. พระสมุห์สอน (พ.ศ. ๒๔๓๐ – ๒๔๖๖)
๓. พระครูนิรัภัยวิเทศ (ทองอยู่ ปญญาวฑฒโน, พ.ศ. ๒๔๖๖ – ๒๕๒๔)
๔. พระครูนิทานธรรมประนาท (เที่ยง ปภฏโฐ, พ.ศ. ๒๕๒๔ – ๒๕๔๖)
๕. พระครูนิธานบุญญาภิวัฒน์ เจ้าคณะอำเภอ ชุมแสง (พ.ศ. ๒๕๔๖ – ปัจจุบัน)

ลักษณะเด่น

เป็นวัดเก่าแก่ที่ตั้งอยู่บริเวณจุดบรรจบของแม่น้ำยมและแม่น้ำน่าน -เป็นวัดที่มีองค์เจดีย์บรรจุพระบรมธาตุทรงลังกาฐานแปดเหลี่ยม ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าเสือ แห่งกรุงศรีอยุธยา และ เป็นต้นกำเนิดของตำนานของจระเข้ยักษ์ที่ชื่อไอ้ต่างเกยไชย

เป็นวัดเก่าแก่ของอำเภอชุมแสง ที่ตั้งอยู่บริเวณจุดบรรจบของแม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน

เป็นวัดที่มีองค์เจดีย์บรรจุพระบรมธาตุ ทรงลังกาคว่ำ ฐานแปดเหลี่ยม ไม่ทำเสาดาร มีความสูงประมาณ ๑๔ เมตร

วัดแห่งนี้สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยสุโขทัย รัชสมัยของพระมหาธรรมราชาที่ ๑ (ลิไท) เสด็จขึ้นครองราชย์สมบัติ ประมาณปี พ.ศ. ๑๙๐๖ - ๑๙๑๒

มีการบูรณปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ในรัชสมัยของสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ ๘ หรือสมเด็จพระเจ้าเสือ (เสือ) กษัตริย์องค์ที่ ๒๙ แห่งกรุงศรีอยุธยา ประมาณปี พ.ศ. ๒๒๔๖ - ๒๒๕๑

เป็นสถานที่พระเจ้าตากสิน เมื่อครั้งเสด็จมาปราบชุมนุมพิษณุโลก หลักฐานระบุว่า กองทัพหลวงพระเจ้ากรุงธนบุรี ตั้ง ณ ตำบลเกยชัย (คำว่า “ชัย” สอดคล้องตามหลักฐาน ในพระราชพงศาวดาร) กองทัพธนบุรีปะทะกองทัพพิษณุโลกในครั้งนั้น พระเจ้ากรุงธนบุรีทรงได้รับบาดเจ็บที่พระขงฆ์ (หน้าแข้ง) เพราะต้องปีน จึงถอยทัพกลับไปก่อน

เป็นต้นกำเนิดของตำนานของจระเข้ยักษ์ที่ชื่อ "ไ้ต่างเกยไชย" ในสมัยรัชกาลที่ ๕ แห่งราชวงศ์จักรี

เป็นที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมชุมชนตำบลเกยไชย และเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

มีที่รวบรวมของเก่า จำนวน ๕ แห่ง คือ พิพิธภัณฑสถานบ้าน (พิพิธภัณฑสถานไม้ตาลทั้งหลัง) พิพิธภัณฑสถานน้ำ พิพิธภัณฑสถานราชจระเข้ยักษ์ "พญาต่างเกยไชย" วิหารพระพุทธศรีสรรเพชญ์ และอาคารอาศรมศิลป์ท้องถิ่นชุมชนตำบลเกยไชย

วัดเกษไชโยเหนือ(บรมธาตุ)

©Gourier.com

วัดเกษไชยเทมื่อ (บรมธาตุ)

พิพิธภัณฑสถานราชจระเข้ยักษ์ “พญาด่างเกยไชย”

อาคารพิพิธภัณฑสถานราชจระเข้ยักษ์ “พญาด่างเกยไชย” หลังนี้ พระครูนิธานบุญญาภิวัฒน์ (สมบุญ อาจิตปุญโญ) เจ้าอาวาสวัดเกยไชยเหนือ (บรมธาตุ) เจ้าคณะอำเภอชุมแสง พร้อมด้วยคณะกรรมการ วัดเกยไชยเหนือ (บรมธาตุ) ชาวบ้านตำบลเกยไชย ตำบลท่าไม้ และตำบลใกล้เคียงของอำเภอชุมแสง ได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างขึ้นเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของบ้านเกยไชยที่มีความรุ่งเรืองจากอดีตจนถึง ปัจจุบัน โดยอาคารพิพิธภัณฑฯ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น ซึ่งมีขนาดความกว้าง ๑๗.๖๐ เมตร ความยาว ๔๐.๕๐ เมตร

ภายในอาคารชั้น ๑ เป็นอาคารที่จัดแสดงนิทรรศการ ๕ โซน ประกอบด้วย (๑) ชาติ (๒) ศาสนา (๓) พระมหากษัตริย์ โดยมีการจัดแสดงพระราชกรณียกิจของพระองค์ที่มีต่อพสกนิกรชาวไทย รวมทั้ง พระบรมฉายาลักษณ์ พระฉายาลักษณ์ และพระรูปพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ (๔) ประวัติความเป็นมาของราชจระเข้ยักษ์ “พญาด่างเกยไชย” รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวกับชาติพันธุ์ของจระเข้ (ทั้ง จระเข้ น้ำจืดและจระเข้ น้ำเค็ม ๒๓ สายพันธุ์ จากทั่วโลก) ทั้งในรูปแบบนิทรรศการและเทคโนโลยี มัลติมีเดีย (๕) มีห้องประชุมขนาดใหญ่ นอกจากนี้ อาคารพิพิธภัณฑฯ หลังนี้ ยังได้รับการคัดเลือก และมีมติเป็นเอกฉันท์จากข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ของอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ให้เป็น สถานที่ที่บรรจุเก้าอี้ดอกไม้จันทร์เบื้องหน้าพระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร

มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ของอำเภอชุมแสง เพื่อให้พสกนิกรชาวไทยได้มีโอกาส ถวายความจงรักภักดี และถวายสักการะพระบรมฉายาลักษณ์ของรัชกาลที่ ๙ ต่อไป

ภายในอาคารด้านบนชั้นที่ ๒ เป็นสถานที่จัดแสดงรูปปั้นราชาจรเข้ยักษ์ “พญาต่างเกยไชย” ซึ่ง ออกแบบและปั้นโดยช่างฝีมือท้องถิ่น คือ นายประเทือง แสงวิเศษ และคณะ รูปปั้นราชาจรเข้ยักษ์ “พญาต่างเกยไชย” มีขนาดลำตัว กว้าง ๗.๖๐ เมตร ยาว ๔๔ เมตร และมีขนาดความสูง ๖.๓๐ เมตร ปัจจุบันเป็นรูปปั้นจรเข้มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ ภายในลำตัวของรูปปั้นราชาจรเข้ยักษ์ “พญาต่างเกยไชย” เป็นห้องกราบไหว้พระ สถานที่สำหรับวิปัสสนากรรมฐาน และจัดแสดงซากจรเข้ที่สตัฟของจริงเอาไว้เพื่อให้เยาวชน ตลอดจนบุคคลทั่วไป ได้ ศึกษาเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้แห่งนี้

คณะสงฆ์วัดเกยไชยเหนือ (บรมธาตุ) ร่วมกับ คณะกรรมการวัดฯ ได้จัดงานพิธีบวงสรวงและวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยทำการเริ่มเจาะเสาเข็ม เมื่อวันที่จันทร์ ที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ และเริ่มก่อสร้างอาคารฯ อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งในขณะนี้ อาคารพิพิธภัณฑฯ หลังนี้ เกือบแล้วเสร็จ โดยใช้งบประมาณในการก่อสร้างฯ เป็นจำนวนเงินกว่า ๑๔ ล้านบาทเศษ ได้เปิดให้เยี่ยมชมในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และจะมีการจัดงานพิธีเปิดอย่างเป็นทางการประมาณ ปีพ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อไป

วัดเกษไชยเหนือ (บรมธาตุ) ริมน้ำยาม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : Keoychai Subdistrict Administration Organization, Keoychai Nakhonsawan,
www.keoychai.go.th/ , วิหารพระครูนิรัภัยวิเทศ (หลวงพ่อทองอยู่).

Thailandtourismdirectory , <https://thailandtourismdirectory.go.th/> ,
วัดเกยไชยเหนือ (บรมธาตุ).

Keoychai Subdistrict Administration Organization, <http://www.keoychai.go.th/> ,
พิพิธภัณฑ์ราชาระเซียักษ์ “พญาด่างเกยไชย”.

Watbowon, www.watbowon.com/ , สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณ
วโรรส.

Google, <https://www.google.com/maps/> , ภาพ วัดเกยไชยเหนือ (บรมธาตุ)
ตำบลเกยไชย อำเภอลำดวน จังหวัดนครสวรรค์.

amuletheritage.com